

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

"STRAŽA"

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Harodnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 141

Maribor dne 4. decembra 1912.

Letnik IV.

Parlament v nevarnosti.

Zunanji krizi, v kateri živimo, se hoče pridružiti še težka notranja: parlament je v nevarnosti! Elitni forum, na katerem pride v sedanjih izrednih časih, ko je časopisje pod strogo cenzuro, lahko ljudstvo po svojih zastopnikih do besede, je ogrožen. Že odkar visi nad našo zunanjo politiko težak Damoklejev meč, so vedeli in si šepetali razni bolj ali manj informirani politični krogi, da hoče vlada parlament pognati domov, ker ji je njegov svarilni glas v sedanjih zmedah neprijeten in na potu. Grof Stürgkh se je proti tem podtikanjem sicer večkrat odločno zavaroval, toda zdaj se zdi, kakor da res hoče ljudsko zastopstvo udušiti s samo enim zamahom. Povod k temu neustavnemu koraku išče in hoče najti v težkočah, ki so se pojavile vsled treh že zadnjih priobčenih vladnih zakonskih predlogov za slučaj kake vojske v prvi vrsti vsled zakona o „vojnih dolžnostih“. Ko je prejšnji teden vlada omenjene zakonske načrte predložila zbornici, jih je ta, ne da bi jih bila preštudirala, iz same patrio- tične navdušenosti nemudoma odkazala odsekom. A ko so pa poslanci v odseku začeli predloge pregle- dovati, je njihova vse hvala vredna navdušenost — prišla pojemat. Med tem, ko se je prej reklo, da bo- do odseki vse tri zakone takoj rešili in jih nemu- do vrnili zbornici v sprejetje, so poslanci pri po- drobnejšem razmotrivanju uvideli, da so zakoni ta- ko dalekosežnega pomena in da posegajo tako glo- boko v vse javno in privatno življenje, da bi bilo vsako prenačenje usodepolno in lahko pogubono- so. Odgodili so zato v odsekih posvetovanje o pred- logah na večerajšnji dan. Čim bolj so pa poslanci študirali vladne predloge, tem bolj so se množile vr- ste onih, ki so pričeli zmagovati z glavo in izražali pomisleke. Iz vseh taborov in vseh strank so se o- glasili poslanci, ki so izjavili, da je zakon o „vojnih dolžnostih“ iz mnogih vzrokov nesprejemljiv. Pov- darjali so, da pomenja zakon sistiranje najvažnejših ustavnih pravic, da ogroža ne le v slučaju vojske, ne le v slučaju splošne mobilizacije, temveč tudi v slučaju delne mobilizacije osebno svobodo, izroča neodgovornim faktorjem izredno moč, katara ni ve- zana na skoraj nikake zakonite meje. Radikalnejši poslanci celo naglašajo, da ima po novem zakonu deželnoobrambni minister pooblaščenje, z običajno na-

redbo, z enim samim podpisom ustaviti v državi u- stavno življenje ter izročiti prebivalstvo vsem ne- varnostim vojaške diktature. Zmernejši poslanci so zato zahtevali od vlade, naj zakonske načrte — gre se pri vsem samo za zakon o „vojnih dolžnostih“ — omili in ublaži. Vlada pa noče o tem nič slišati in vsled tega grozi parlamentu ter celi notranji ustavi težka krizae.

Grof Stürgkh je šel včeraj še dalje, kakor sa- mo do zahteve, da naj zbornica brez ugovora po- goltne drakonske paragrafe, ki bi dali lahko tudi še tako brezvestni vladi v roke popolno oblast. Grof Stürgkh je diktiral včeraj zbornici termin, do kate- rega mora zakone sprejeti, če ne . . .

V konventu senijorjev, kakor tudi v justičnem odseku, je povzel včeraj grof Stürgkh besedo in je precej odkrito dal razumeti, da bo zbornica odgode- na, če do dne 10. t. m. ne bo skienila omenjenih za- konov brez bistvenih sprememb. Za vse podane u- govore in pomisleke se Stürgkh ni zmenil, ampak je postavil zbornico pred aut-aut, sklicujoč se na to, da bo ogrska zbornica sprejela vladne predloge brez vsakega odpora. Stürgkhovo odklonljivo stali- šče je vplivalo na poslance razdražljivo. V konven- tu senijorjev so zato vsi govorniki, tudi zastopniki vladnih strank, ostro zavračevali grofa Stürgkha in so protestirali proti temu, da se skuša s povdarjan- jem nevarnega položaja izsiliti iz zbornice postavo, ki bi si je ob drugi priliki nobena vlada ne upala predložiti. Ravno tako je bilo razpoloženje v justič- nem odseku, v katerem je sedaj zakon o „vojnih dolžnostih“, vladi nasprotno in zelo bojno. Že se glasi, da hočejo češki radikaleci in češki socialdemo- krati s tiho pomočjo nemških zasovraženi zakon ob- struirati. Tudi časopisje nastopa po večini odločno proti vladnim nameram. Današnja „Tagespost“ in „Volksblatt“ imata na uvodnem mestu članke, v ka- terih se odločno opovedujeta Stürgkhu.

Posledica vseh teh momentov je, da grozi pa- rlamentu kriza. Če bo justični odsek, ki ima danes zopet sejo, sklenil kake spremembe zakonov, katerih vlada ne bo hotela sprejeti, potem stopi kriza parla- menta v najakutnejši štadij in državni zbor bo lah- ko vsak hip odgoden. Ne bomo ponavljali rekrimi- nacij radi tako očividnega bagateliziranja ljudske- ga zastopstva. Tudi ne bomo pisali žgočih satir na našo ustavnost, ker bi se nas mogoče krivo razume-

lo. Rečemo samo: mi tičimo še globoko v absolutiz- mu in je ustava za nas zelo problematične vredno- sti, igrača, s katero se tolažijo nekotiko razvajeni otroci.

Slike iz bojnega polja.

Poroča prof. A. Bezenšek.

Kaj je vojska?

Na to vprašanje ni lahko odgovoriti. Kakor- senkoli odgovor daš, bo nepopolen, ali celo kriv. In definicija vojske nas sicer ne briga toliko, kakor o- pis in bitnost iste.

Na gornje vprašanje more le tisti dati pravi odgovor, ki se je vojske udeležil, ali jo je vsaj od blizu opazoval.

Neki dopisnik velikega ruskega časnika piše v svojem dnevniku o vojski sledeče vrstice:

„Moj Bog! Cela vojna ni nič drugega, kakor skupina mnogih muk. Male neprijetnosti, zbrane z velikim, neskončnim trpljenjem v eno celoto. — Jaz pišem, a pred menoj v blatu leži ranjen konj. Moč- no diha z široko odprtimi nosnicami, hlačen zrak v sebe in bije z nogami, na katerih se leskečejo zdaj že nepotrebne podkove. A konja bomo zdaj ustrelili, da nas ne boče neprijetno dirnilo brkanje iz presu- šenega grla. Muka tega konja je dvojná. Kedar vi čitate o tem konju in ga obžalujete, vi se udeležuje- te vojne. A jaz, ko sem objokaval muke težko ran- jenega konja, tudi jaz sem preživel vojno.“

In tako naj se vsi, ki čitajo moje priproste vr- stice, zadovoljijo s sledečim stavkom: vojna je trp- ljenje v vseh oblikah, ki so dostopne človeški do- mišljiji. Junaštvo vojakov je junaštvo trpljenja, to je prvo in najbolj potrebno.

Opis vojne more in mora biti opis trpljenja in muk osebnih in običaj.

Vojaški duhovnik junak.

(Po vladnem glasilu „Miru.“)

Ranjeni bolgarski vojak v bolnišnici pripove- duje siedečo ginljivo dogodbo:

Ko sem bil pri Čataldži ranjen, napravil mi je vojaški duhovnik o Čekmedžijev veliko dobroto. Ravno smo bili pripravljeni k napadu na sovražni- ha, udari krogla našega stotnika, tako da ni mo- gel dalje poveljevati.

V mošiji pa visijo na 50 metrov dolgih veri- gah lestenci z neštevilnimi oljnatimi svetilkami in na trdo napetih vrveh visijo lučice tako gosto druga poleg druge kot jagode na moleku. Morje svetlobe preplavlja tla mošeje. Na mogočnih zelenih grbih so napisana z zlatimi črkami imena Allaha, Mohameda in svetnikov, vsaka črka pa je visoka devet metrov. Tlak je pokrit s preprogami; kdor vstopi, mora se- zuti čevlje ter umiti obraz in roke. Beli in zeleni turbani ter rudeči fesi s črnimi robovi se mešajo med seboj. Vsi, ki prisostvujejo pobožnosti, se obr- nejo z obrazi proti Mekki. Naenkrat vzdignejo roke do obraza visoko z naprej obrnjenimi dlani in pa- lce drže ob uhljih. Potem se pripognejo z zgornjim delom telesa naprej in upro roke na kolena ter se dotaknejo s čelom tal. „Molitev je ključ do raja“ ve- li koran, in vsak del molitve zahteva gotovo pozici- jo telesa.

Na levi stoji svečenik. Njegov pevajoč glas pa prekine svečanostno tihoto. Zadnja beseda izzveni na njegovih ustnicah, toda odmeva še dolgo pod ze- lo temnim svodom kupole in plava kot nemiren kluh med kipi kerubinov.

Za Turke pa ni več varno v tem njihovem sve- tišču. Dan plačila bo prišel enkrat tudi za osvojite- lje Hagije Sofije in vedno več prebivalcev Stambu- la opušča svoja grobišča zunaj na pokopališčih pred mestnim zidom in prepeljava svoje mrtvece v Sku- tari, da jih položi k počitni v senco azijskih ci- pres. In Grki še vedno verujejo, da se bode na dan, ko pade Hagija Sofija zopet v roke krščjanov, od- prl oni zid na galeriji in da se bo prikazal škof s kelihom v roki. Mirno in veličastno bo stopil po stopnicah nizdol, šel po cerkvi ter stopil pred glav- ni altar in bral svojo mašo dalje, nadaljujoč prav- natanko pri onem mestu, kjer so ga pred 460 leti — prekinili Turki . . .

PODLISTEK.

Hagija Sofija.

(Po „Vojska na Balkanu.“)
(Konec.)

Med divjim tuljenjem vlečejo podoba križanega skozi cerkev in črnobradi moslim posaki, polni bes- nega verskega fanatizma, svojo janičarsko čepico na trnjevo krono in prevzetni, zmagoslavni vrisk pre- vpijejo vzkliki, polni zasramovanja: „To je Bog kri- stjanov!“

Tam spredaj pri glavnem altarju pa stoji gr- ški škof v častni opremi velikega svečenika. Brez strahu bere z glasnim, mirnim glasom sveto mašo za kristjane in jim rosi tolažbo in njihovi strašni stiski. Toda končno stoji čisto sam. Teda se se po zlatem kelihu in hiti po stopnicah navzgor na ga- lerije.

Kar ga zapazijo Turki in z golimi sabijami in povešenimi sulicami se zažene za njim trop janičar-jev. Se en trenutek in zgrudil se bo mrtev nad svojim kelihom, kajti ubežati je nemogoče, krog in krog nemo stoji trde stene.

Toda v tem trenutku se naenkrat odpre pred njim zid, škof stopi skozi odprtino in za njim se za- grne zidovje.

Od začudenja onemeli odskočijo Turki, potem pa naskočijo stene s kopji in sekirami. Toda zid se ne vda in zasramuje njihovo brezuspešno prizade- vanje. Polni začudenja se odstranijo krvoločni tur- ški vojaki.

Spodaj v ladiji pa sta priklopela rop in krik do vrhunca. Tu nese sopihajoč konj jezdeca h glav- nemu portalu. Mohamedanski vojskovodje in paše ga spremljajo. Sam zmagovalac, Mohamed II., turški sultan, se bliža. Z njegovega obraza odseva mla-

dost, ponos in neuklonljiva volja, pa tudi resnoba. Peš stopa po marmornatih ploščah, katerih se je do- tikala pred tisoč leti noga krščanskega cesarja Ju- stinijana. Prva stvar, ki jo zagleda, je janičar, ki prešerno seka s sekiro marmornati tlak. Mohamed pristopi in ga vpraša: „Zakaj?“

„Zaradi vere!“ se glasi odgovor.

Pri tej priči udari sultan s svojo sabljo voja- ka, da se zgrudi po tleh.

„Psi! Li se niste dovolj naplenili? Stavbe te- ga mesta so moje!“

Ubitega brone v stran in se poda na leco kri- stjanov in z grmečim glasom razglasi cerkev Svete Modrosti za last izlama.

Polpeto stoletje je minulo, odkar se je nadome- stil na kupoli Hagije Sofije križ z mogočnim polu- mescem in večer za večerom se razlega še vedno raz površine štirih minaretov, ki so jih prizidali še Turki cerkvi, glas oznanjevalca molitve. Obleden je v dolg, plapolajoč plašč z belim turbanom na glavi. Na vse štiri strani neba kliče z mogočnim glasom čez Stambul:

„Bog je velik“, se razlegajo njegove besede; „razen Boga ni nobenega boga in Mohamed je nje- gov prerok! Pridite v blaženstvo! Pohitite v odre- šenje; Bog je velik! Razen Boga ni nobenega bo- ga . . .“

Nato zatone solnce za obzorjem. Kar se zasli- ši pok topa. Kajti zdaj je postni čas, med katerim ne smejo mohamedanci čez dan niti jesti, niti piti, pa tudi ne kaditi. Tako veleva prerok v koranu, — njihovem svetem pismu. Ono znamenje pa oznanja za danes konec posta in če so se pravoverni sedaj pokrepčali z mesom in sladili ob sladkem sadju, se potem podajo v staro cerkev Svete Modrosti, kakor se še vedno imenuje. Okoli minaretov sveti na tiso- če svetilk in med stolpi pišejo plapolajoče luči sveta imena v nočno temo . . .

V tem trenutku pa nastopi naš duhovnik (oče Česmedžijev in začne govoriti o veliki izgubi, katero pretrpimo s smrtjo našega stotnika. Vsi smo bili pri teh besedah vrlega duhovnika globoko ganjeni.

Zdaj pa prevzame duhovnik poveljstvo, kajti naš častnik in feldvebelj sta bila že poprej ranjena. Duhovnik nam je komandoval celih pet ur s križem v levi roki in s sabljo v desni.

Po cesti je ležalo mnogo ranjenih vojakov. On je zapovedal, da se morajo vsi vzdigniti in duhovnik sam je vzel mene in še enega, mojih tovarišev pod roko ter nas deloma nosil, deloma podpiral. In med potom je duhovnik odtrgal od svoje srajce nekaj kosov ter je obvezal z njimi naše rane.

Zares pravi usmiljeni samaritan in junak!

Tekmovanje za balkanski trg.

Med tem, ko so v pričetku balkanske vojske nenadni vojni uspehi balkanskih zaveznikov začudili ves svet, je stopilo sedaj v ospredje interesno vprašanje o porazdelitvi vojnega plena. (To je sedaj najnovejši preobrat v orientalskem vprašanju. Da hočete imeti pri tem tudi Avstrijo in Rusijo, važno besedo, je naravno. Obe velesili ste v trgovinskem oziru v marsičem naravnost konkurentinje na Balkanu in razume se, da hočete z vsemi sredstvi varovati svoje interese. O veliki važnosti trgovinskih zvez med balkanskimi državami ter Avstrijo in Rusijo naj pričajo naslednje številke. Kar se tiče Avstrije, znaša njen celokupni trgovinski promet, kakor ga izkazuje trgovinsko ministrstvo za leto 1911 z deželami na Balkanu, naslednje svote: Bolgarija 38.286.500 K, Grška 29.594.500 K, Črnagora 3.166.500 K, Rumunska 169.783.000 K, Srbija 41.972.000 kron, Turčija 156.097.500 K, skupaj 438.960.000 K.

Iz tega je razvidno, da znaša svota trgovinskega prometa med Avstrijo in balkanskimi državami približno pol milijarde kron. Od tega odpade pa na Turčijo in Rumunijo skoraj tri četrtine cele svote. Če primerjamo zgorajšnjo svoto z ono celokupnega avstrijskega trgovinskega prometa, ki se ceni na K 2.251.000.000, znaša zgorajšnja svota približno peti del celega avstrijskega trgovinskega prometa.

Uvoz iz balkanskih držav v Avstrijo, oziroma izvoz na Balkan, se pa izraža v naslednjih številkah in sicer:

	Uvoz v Avstrijo:	Izvoz iz Avstrije:
Bolgarska	10.432.000	27.854.500
Grška	16.572.800	13.021.700
Črnagora	958.500	2.208.000
Rumunska	65.645.600	104.37.400
Srbija	10.473.600	31.498.400
Turčija	50.665.600	105.431.900
Skupaj	154.748.100	284.151.900

Izvemši Grške, je izvoz iz Avstrije na Balkan mnogo večji, kakor pa uvoz, deloma za polovico — Turčija in Črnagora — da, še celo trikrat večji — Srbija. Znaša skupaj približno eno četrtino vsega izvoza, ki ga efektivirajo vse države skupaj na balkanskem polotoku, ki znaša sedaj približno 1 milijardo in 240 milijonov kron. Nasprotno pa prodajo balkanske države Avstriji približno eno šestinko od svojih izdelkov — skupni njihov izvoz znaša pa eno milijardo.

Glede trgovinskega prometa Rusije z balkanskimi državami podamo naslednje številke:

	Uvoz v Rusijo:	Izvoz iz Rusije:
Bolgarija	240.000	5.420.000
Grška	1.200.000	22.000.000
Črnagora	—	—
Rumunska	4.000.000	32.000.000
Srbija	11.200	1.458.400
Turčija	10.400.000	59.300.000
Skupaj	15.851.200	120.178.400

Dočim Črnagora za rusko trgovino sploh ne pride v poštev, so udeležene Grška, Rumunska in posebno Turčija z velikimi svotami, posebno še pa Bolgarija in Srbija glede svojega uvoza v Rusijo.

Promet Rusije z Balkanom znaša 136.029.600 kron, torej komaj četrtinko avstrijskega trgovinskega prometa, toda pomisliti je, da so si narodi na Balkanu po krvi in veri v najožjem sorodstvu z Rusijo in zgodovina nas uči, da tudi te okoliščine pridejo zelo v poštev in bo imela pri reviziji balkanskega zemljevida seveda Rusija odločilno besedo. Spametno politiko si je tudi znala vedno varovati izjemno ugodno pozicijo.

Vojska na Balkanu.

Novih bojnih poročil iz Balkana ni. Krvavi bojni ples je prenehal, gromenje topov je utihnilo, krik težkoraženih se je razgubil. Samo od Skadra se poroča, da se je čisto v zadnjih dneh tam silno streljanje, kar priča, da se boji za to močno postojanko nadaljujejo. Nekateri listi menijo, da turški poveljnik niti ne ve za sklepanje premirja, vsled česar nadaljuje z obrambo.

Radostne vesti o premirju, ki smo jih beležili zadnjič, so se izkazale za prezgodnje. Bila so samo turška poročila, ki so se, kakor navadno, tudi tokrat izkazala za neresnična. Želja po miru in častniškarska domišljija sta bile njihov oče. Kakor vedo povedati najnovejše vesti, premirje še ni sklenjeno in zbirati so se jeli celo črni oblaki, ki ogrožavajo balkansko zvezo. Upajmo, da bo zmaga poštenost

in razsodnost ter bodo balkanski narodi v bojničosti mirno uživali iz krvi izrasle, po krvi posvečene sadove.

Bolgarsko-turška vojska.

Resnica o zasedenju Soluna.

Med Bolgari in Grki je prišlo radi zavzetja Soluna do nesporazumljenj. Da se stvar pojasni, je izdala bolgarska vlada sledeče poročilo:

Zofija, dne 2. decembra: Da se pride v o-kom verziji, da so Grki prvi zasledili Solun, se objavlja sledeče uradno poročilo bolgarskega vojnega poveljnika generala Theodorova:

Dne 26. oktobra grškega koledarja (dne 9. novembra) ob 4. uri zjutraj sem se nahajal med vasema Juvezno in Ajvatovim pred Solunom. Medtem pa, ko sem rekognosciral, je začel sovražnik z eno baterijo obstreljevati mojo konjenico. Konjenica je ognju odgovarjala. V tem trenutku mi je sporočil poveljnik grške kavalerijske brigade, da bodo Grki že drugi dan napadli Solun in skupaj sva določila uro, ko naj se izvrši napad prihodnji dan. Grški poveljnik mi je obljubil, da bo najbližji sklep sporočil grškemu prestolonasledniku, svojemu vrhovnemu poveljniku. Moja armada je nadaljevala nato svoje prodiranje proti holmu, ki obvladuje Ajvatovo in Lojno in je začela dopoldne z naskokom. Sovražnik nas je sprejel z ognjem topov in pušk in mi smo krepko odgovarjali ter so čez kratek čas utihnili turški topovi. Naša pehota je pregnala Turke iz njih pozicij in je začela Turke zasledovati. Bilžal sem se vedno bolj Solunu.

V tem trenutku mi je sporočil grški prestolonaslednik, da se je turška armada vdala. Dasiravno nisem bil podpisal nobene pogodbe glede kapitulacije in so mi bili pogoji predaje mesta neznani, sem se vendar podredil sporočilu grškega vrhovnega poveljnika, prestolonaslednika, z nami zvezane države, dasiravno je stala moja armada samo tri kilometre pred Solunom, grška pa 17 kilometrov od Soluna ob reki Vardar za mojo armado. Kljub temu je prijahal en eskadron grške konjenice v Solun in iz mesta, kjer sem se bil postavil, sem videl, kako so odposlali Turke v vlaki iz Soluna z železnico v smeri proti Vardaru, da pripeljejo ti vlaki dva grška bataljona v Solun. Iz svojih pozicij niso mogli Grki prispeti sicer v enem dnevu v Solun.

Med tem, ko se je edino moja armada bojevala pred Solunom, so bili začeli Grki, ki so bili še 17 kilometrov oddaljeni od Soluna, s pogajanjmi, in Turki so se vdali, premagani od našega orožja, Grkom, ker so jim ti stavili ugodne pogoje. Pogoji so vam znani.

Dne 27. oktobra po grškem koledarju se je tedaj boril en del turške posadke z nami, med tem ko se je drugi del pogajal z Grki. Na ta način je zasedel del bolgarske armade prvi Solun, med tem, ko je drugi del zasedel mesto dne 28. oktobra skupaj z grško armado.

Dne 29. oktobra sta dospela v Solun prince Boris in Kiril na čelu dveh bataljonov in enega eskadrona z vihrajočimi zastavami, od vsega prebivalstva entuzijastično pozdravljena. Iz spoštovanja pred grškim prestolonaslednikom, ki je starejši od našega prestolonaslednika, sta prišla v mesto še le en dan pozneje. Mi tedaj smo si izsilili prihod v Solun z orožjem, dočim so prišli Grki tja brez vsakega zamaha z mečem, izkoriščajoč vspehe našega boja.

To senzacionalno poročilo bolgarskega generala kaže, da so se Grki vedli naravnost nepošteno in zavratno proti svojim zaveznikom. Turki so se rajši vdali Grkom, ker so jim Grki stavili take kapitulacijske pogoje, kakor da bi bila ostala armada popolnoma netangirana in da se mesto ni moglo smatrati za zavzeto. Turški vojaki so se celo lahko prosto gibali po mestu. To postopanje Grške bo imelo lahko resne posledice in ne bo moglo utrditi pozicije Grške v balkanski zvezi. Grki niso imeli do sedaj v celi vojni niti ene večje bitke in zlorabljajo vspehe svojih zaveznikov.

Srbsko-turška vojska.

Zadnji ostanki.

Sedaj se zbirajo, kakor poroča belgrajski list „Tribuna“, turške čete, ki so stale v do sedaj še neokupiranem ozemlju južno od Ochridskega jezera in one turške čete, ki so bile pri Bitolju razbite, pri Janini, pod poveljništvom več paš.

Isa Boljetinac.

Z ozirom na vest, da bo Isa Boljetinac, ki je bil ujet v gorah, ustreljen, piše „Stampa“, da je ta vest neresnična in da ne odgovarja intencijam niti vlade, niti vojaških poveljnikov. Isa Boljetinac se ni uprl Srbom, ni napravil vojski nobene škode in tudi ni organiziral nobene vstaje. Zato je v interesu države, da Boljetinac, ki je med Arnavti zelo popularen, pridobi za-se.

Orožniki za osvojene pokrajine.

Belgrad, dne 3. novembra: V Belgradu se organizujejo orožniški oddelki za osvojene pokrajine. Ti orožniki bodo v čuvanju miru in reda zamenjali čete tretjega poziva. Vsak oddelček šteje 50 mož. Na čelu vsakega oddelka je po eden izkušen orožniški podčastnik. Več orožniških oddelkov je bilo že od poslanih v novo osvobodene kraje.

Elbasan v srbskih rokah.

Belgrad, dne 3. novembra: Uradno se javlja, da je samo prebivalstvo mesta Elbasana, čim so prispele pred mesto srbske predstraže, ponudilo predajo. Nato so takoj čete moravske divizije odšle v mesto Elbasan. Srbi so bili prav prijetno tam sprejeti.

Premirje?

Iz Londona in Carigrada prihajajo poročila po katerih se je vršilo v pondeljek, dne 2. t. m., popoldne zadnje pogajanje radi premirja in je bil tudi zapisnik o premirju podpisan. 14dnevni rok za premirje se mora sedaj porabiti, da se določijo pogoji za mir. Razni angleški listi že tudi pišejo, da so mirovni pogoji že gotovi. Glasom teh vesti ostane Odrin in Lozengrad pod turško oblastjo, samo da se bo porušile utrdbe in bi bolgarska meja v Traciji segala le kakih 15 kilometrov proti jugu. Nadalje bo delala mejo reka Mariqa in se bo raztezala proti zahodu na Kavalo, tako da prideta De-degeač in Kavala pod bolgarsko oblast. Macedonija in Albanija dobita samoupravo.

Srbiji pripade manjši del sandžaka Novipazar, nadalje ozemlje ob jugu njene dosedanje meje do Skoplja, od tod proti Vranji in del morske obali, ki meji na Črnogoro.

Črnagora pa dobi večji del sandžaka Novipazar ter Skader, z okolišem.

Grški pripade baje Solun in ozemlje do Bitolja. Zelo verjetna ta porazdelitev zasedenega ozemlja ni in sicer že iz vzroka, ker so vzbudila gotova nesoglasja med Bolgarijo in Grško ravno zaradi Soluna precej nevolje in bi se po tem načrtu morala Bolgarija, katera je doprinesla vendar največ krvnih žrtv, zadovoljiti s prav skromnim ozemljem. A tudi je dvomljivo, če dobi Črnagora Skader, katerega hočejo priklopiti k Albaniji.

Pariško časopisje se zelo čudi nad skrajno ugodnimi pogoji, ki se stavijo Turčiji v teh pogajanjih. „Liberte“ piše:

„Turčija dobi take pogoje, kakoršnih še v zadnjih dneh boja niti pričakovati ni smela, pogoje, kateri jo varujejo pred popolnim uničenjem in istotako varujejo Evropo pred žuganjem z nepričakovano likvidacijo evropske Turčije.“

Na porti so prepričani, da bo sledil premirju končni mir. Menijo, da še celo Solun ne pride ne pod bolgarsko in tudi ne pod grško oblast, ampak da pride pod Albanijo!

Nasprotno bo pa baje dobila Bolgarija en del Macedonije, drugi del in Epir bo pa baje pripadel Grški, če bodo s tem Albanci zadovoljni. Toda še celo južni Albanci, ki so grške narodnosti, si baže ne želijo priti pod grško oblast.

Ker še pogoji premirja niso natančno znani, so to le ugibanja in zgolj plod bujne orientalske domišljije, kateri ni pripisovati mnogo resnic.

Po zadnjih vesteh pa premirje še sploh ni sklenjeno. Z bolgarskimi predlogi se baje ne strinjate Grška in Črnagora ter nočete o premirju nič slišati. Po teh vesteh bi bila vsa poročila o sklenjenem premirju, vse neštevilne kombinacije, ki so se spravljale s tem v zvezo, prezgodnje. V naslednjem podajemo tozadevne najnovejše brzojavke:

Carigrad, dne 3. decembra: Zapisnik o premirju še danes ni bil podpisan, ker še grški delegati niso dobili nobenih navodil.

London, dne 3. decembra: Reuterbiroju se brzojavlja iz Zofije: Glede intrasigentnega stališča Grške v pogajanjih za premirje se javlja od pristojne strani, da bo sklenjeno premirje če treba tudi brez Grške, katera naj potem nadaljuje vojsko, če jo more.

Carigrad, dne 3. decembra, 46. uri popoldne: Zapisnik o premirju do sedaj še ni podpisan. Odgovora Grčije še ni.

Pariz, dne 3. decembra: Večerni listi javljajo iz Carigrada: Iz zelo dobro poučenega vira se doznaje, da je Bolgarija sporočila Turčiji, da so vse njene zaveznice odklonile mirovne pogoje.

Avstrija in Srbija — Splošni mednarodni položaj.

Spor med Avstrijo in Srbijo je stacioneren in trenutno ni akuten. Afera Prochazka je stopila v ozadje in bo bržčas kmalu pozabljena, ker so se brez dvoma zgodile napake na obeh straneh. Albansko vprašanje je s proklamacijo avtonomije tudi zgubilo na ostrosti. Samo spor radi luke je še neporavnani in je nastropje še vedno staro. Dosegel bi se pa brez dvoma sporazum, če bi gotovi krogi in razni nemški listi neprestano ne hujskali. Nemstvo se boji močnih Jugoslovancev, zato bi jih rado potlačilo, še predno se opomorejo.

Ugodno znamenje za ohranitev miru je Bethmannov govor. V nemškem državnem zboru je v pondeljek govoril državni kancler Bethmann-Hollweg. Izjavil je, da bo stala Nemčija na strani Avstrije, če bo ta radi Balkana ogrožena od tretje — ruske — strani. To izpoved nemškega kanclerja pa proglašajo Nemci za izliv nibelunške zvestobe in krepko hujskajo dalje. Mi pa menimo, da se je Hollweg samo zato lahko postavil na stran Avstrije, ker

ve, da bo ostalo le pri besedah in ne bo treba v resnici potegniti meča. Samo iz tega stališča je tudi umevno, da se je nemška vlada izrekla sedaj za Avstrijo, med tem ko se ji še pred kratkim odpo-vedala. V politiki se pač rabijo besede za to, da se prikrivajo misli.

Srbija ne koncentrira svojega vojaštva ob svoji severni meji.

Srbski fiskovni urad izjavlja, da so vesti, ki so se v zadnjem času pojavljale v inozemstvu, zlasti pa v sosedni monarhiji, da Srbija koncentrira vojaštvo ob severni meji ter da utrja Belgrad in še druga mesta in se pripravlja na neko akcijo, neresnične in da je ta urad popoblaščen, da te vesti kategorično dementira kot popolnoma neutemeljene. A pač pa se srbska vlada prizadeva na vse mogoče načine, da se izogne kakim nepotrebnim morebitnim konfliktom.

Belgradska „Straža“ piše, da dejstvo, da je monarhija pristala na evropski sporazum — čeprav znači to le spremembo v metodi — kaže, da smatra Nemčija svojo zavezniško vlogo kot vlogo mirovnega posredovalca. Ako bo monarhija v pravem razumevanju svojih lastnih interesov nasproti Srbiji spremenila ne le svojo metodo, nego tudi politiko, bo Srbija to z največjo radostjo pozdravila in iskala poti za prijateljske odnose.

Dr. Markovič piše v „Štampi“, da je Avstrija po vplivu Nemčije, kateri more biti hvaležna na tej uslugi, sklenila menjati svojo metodo. Toda zdi se, da je trajen sporazum z Balkanom mogoč le tedaj, če spremeni tudi svojo politiko.

„Politika“ je mnenja, da odgovor končne rešitve spornih vprašanj še ne pomeni odstranitve teh sporov. Končno sklepanje miru s Turčijo in eventualna konferenca velevali lahko postane povod velikih spopadov. Srbija mora v vsakem slučaju z vso odločnostjo braniti svoje interese.

Politični pregled.

Državni zbor.

V državni zbornici se je v ponedeljkovi seji, ki je bila kakor sicer ob ponedeljskih navadno, tudi tokrat slabo obiskana, nadaljevala debata o budgetnem provizoriju.

Ob koncu debate je interpeliral poslanec dr. Korošec zaradi postopanja budimpeštanske policije ob konferenci zaupnikov hrvaško-srbske koalicije v Budimpešti, ker je iskala policija avstrijske poslance dr. Šusteršiča, dr. Kramarja in dr. Masaryka s prav prozornim namenom, da moti zborovanje. Interpelant je stavil na zborovnega predsednika vprašanje, če je voljan, da graja čast avstrijskega parlamenta globoko zaleče postopanje Tisza-Pawlik-Cuvaj-Lukaes-klke na Ogrskem.

V torkovi seji se je istotako nadaljevala budgetna debata. Končno je bil budgetni provizorij izročen budgetnemu odseku.

Prihodnja seja v petek.

Danes in jutri zborujejo odseki, v katerih se bo odločila usoda parlamenta.

Mladočeški kongres v Pragi.

V nedeljo, dne 1. t. m., se je vršilo v Pragi pod predsedstvom poslanca dr. Kramarja zborovanje razširjenega eksekutivnega odbora in zaupnikov lokalnih organizacij mladočeške stranke. Poslanec dr. Kramar je poročal o notranje-politični in zunanje-politični situaciji ter je izjavil, da je zunanje-politična situacija še vedno zelo resna. Vsi govorniki so svarili pred prenapetimi koraki. Resolucija, ki so jo nato sklenili, izreka dr. Kramarju priznanje in zahvalo ter pozivlja mladočeško delegacijo, da naj se zavzame za ohranitev miru, da zavožena politika ne bo ogrožala življenejskih interesov.

Raznoterosti.

Dr. Janko Breje, voditelj koroških Slovencev, je izvoljen v državni sodni dvor. Med 12 odličnimi možmi, katere je izvolil državni zbor v to sodišče, je tudi dr. Janko Breje.

Od koroških bratov. V četrtek, dne 28. novembra, se je vršil v Celovcu občni zbor Katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem, ki je sijajno potekel. Govorili in poročali so med velikim navdušenjem dr. Breje, poslanec g. Grafenauer in dr. Rožič. Dr. Breje se je spominjal hrvaško-slovenskega združenja, je izrekel svoje veselje nad zmagami križa na Balkanu in je ostro polemiziral z Dobernigom, pri čemer je razkrinkal ves laži-patriotizem nemštva, ki vganja Bismarck-kult, poje „Die Wacht am Rhein“ ter pripravlja Prusom pot do Adrije. Poslanec Grafenauer je podal sliko političnega položaja in se je baval z vneobvprijočimi koroškimi šolskimi razmerami. V odbor so bili soglasno izvoljeni: predsednik gospod dr. Breje, odborniki gospodje: Grafenauer, monsignore Podgore,

dr. Rožič, Fr. Smodej, Franc Kogelnik, Miha Turk, J. Rudolf, Jožef Dobrovc in J. Alchholcer. (Soglasno so bile tudi sprejete resolucije, v katerih se zahteva: 1. Izprememba deželnega volilnega reda v demokratičnem smislu in razdelitev volilnih okrajev po narodnosti volilcev. 2. Ureditev šolstva v slovenskem delu Koroške na ta način, da bo učni jezik vseskozi slovenski in delitev deželnega šolskega sveta in deželnega kulturnega sveta po narodnostih. 3. Najodločneje se protestira zoper sistematično izrivanje slovenskih železniških uslužbencev, in zlasti sprevodnikov na državni progi med Celovcem in Jesenicami, proti krivicam pri sodnih uradih, koder se nam naj povrne vsaj status quo in proti nastavljanju kurzovcev po jezikovno-mešanih krajih in zoper vsaktero upoštevanje falzifikata zadnjega ljudskega štetja na Koroškem od strani katerekoli javnih oblasti v katerekoli namene.

Liberalni ovinkarji razdirajo dalje. V vsemi sredstvi delajo, da bi napravili razdor med nami obmejnimi Slovenci kolikor mogoče velik. Da mečejo javnosti pesek v oči in se delajo lepe, tožijo v „Sl. Narodu“ o medsebojnih prepirih, doma v Mariboru pa sejejo prepir po vseh paragrafih ovinkarstva. Hinaveci! Zdaj so izdali „Mariborski slovenski koledar“, namenjen mariborskim in okoliškim Slovincem. Med drugim je v njem tudi cela vrsta grdih, strupenih napadov na našo stranko, naše delo in naše voščitelje. Vso jezo svojih hinavskih duš so zli-li nekateri liberaluhi v ta „koledar“. Če bomo pri priliki obračunali z njimi — zaslužijo itak ne toliko pozornosti — potem jim svetujemo, naj ohranijo nekoliko več možatosti kot navadno, ker z babami nimamo radi opraviti. Razburjati se tudi ne bodo smeli, če bomo osvetlili narodnjaštvo raznih Sokolov in liberalnih veljakov. Vsakemu svoje!

Netaktnosti. V soboto in nedeljo so praznovali mariborski protestanti 50letnico obstoja svoje fаре. Kakor je bilo pričakovati, je mnogo „katoličanov“ delalo štafažo pri teh lutrovskih slavnostih. Da protestanti nikdar ne pridejo obhajati naših cerkvenih slovesnosti, to teh značajnih in zavednih katoličanov nič ni motilo. Največjo netaktnost sta pa zagrešila dr. Schmiderer in poslanec Wastian. Prvi je pozdravil lutrovsko gmajnjo v imenu mesta, drugi kot poslanec. Luteranstvo je pri nas identično s protiaustrijskim vsenemštvom, nasproti katoličanstvu živi v neprestanih hudih bojih, uničiti hoče versko in narodno ogromno večino spodnještajerskega ljudstva, pripraviti hoče pot Hohencollerneem in vendar ga pozdravlja ta mestni župan in mestni poslanec!! Je to smešnje in roganje veliki večini mestnega prebivalstva in žaljenje patriotskih čustev! Zmožni so take netaktnosti samo naši nemški konacionalni mogotci, ki smejo mariborsko nemško špisarstvo vedno in povsod vleči za nos.

Štajersko.

Maribor. Se zdaj, v adventu, v resnem času, skrbje naši liberalci za smeh in dobro voljo. V „Sl. Narodu“ od sobote liberalni dopisnik bridko jadrkuje, ker smo v zadnjem času priježi za ušesa naše liberalce in pravi, da ne umejemo „velikih dni“, v katerih živimo. Po liberalnem receptu bi morali mi sedaj lepo mirno gledati, kako prestavljajo oni svoje politične kozolce. Tudi je pozabil krajkopametni liberalci, da so liberalci ravno v začetku teh „velikih dni“ začeli z novimi hujškarijami s tem, da so zanesli med obmejno slovenstvo z ustanovitvijo „Maribora“ novih sporov. Le pred svojim pragom pometajte, liberalni rokomavharji, dela imate dovolj!

Studenci pri Mariboru. Zadnji čas so postali naši velenemci silno čudni. Pred vsemi se odlikuje oni „čistokrvni“, nam že dolgo znani dr. Jurič. Zadnji čas nosi ta gospod — ručečo kravato... Vsak otrok ve, kaj to pomeni in kam pes taco moli. Toda da bi bil gospod dr. Jurič, katerega je reklamacijska komisija občine Studenci z ozirom na njegovo visoko akademično stopnjo (seveda poleg „davka“) pustila v I. volilnemu razredu, tako naiven, tega mi ne bi mislili. O priliki več.

Maribor. Včeraj je umrl po dolgotrajni bolezni gospod Avgust Weixl, bivši glavni zastopnik Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani. Naj v miru počiva!

Sv. Magdalena v Mariboru. Na praznik Brezmadežnega spočetja Marije Device priredi tukajšnja Dekliška zveza Slomšekovo slavnost z raznovrstnim vspreedom. Med drugim bodo dekleta predstavljala šaloigro „Pri gospodi.“ Slavnost se vrši v dvorani Katoliškega delavskega društva v Mariboru, Flösergasse št. 4. Začetek je točno ob pol 4. uri popoldne.

Ribnica ob Pohorju. V tukajšnjem kamnolomu se je po neprevidnosti grozno poškodoval polir Ivan Tomažič. Prinesli so ga vsega pobitega od razlelega kamna domov. Upati pa je, da bo okreval, kar se mora želeči, ker ima ponesrečenec obilo majhnih otrok.

Mihalovec pri Ormožu. Dne 30. novembra, to je v soboto, je bilo pri nas prav živahno. Ko smo

se naagitali, smo šli volit občinskih odbornikov — eni prostovoljno, drugi prisiljeno. Značilno je to, da so celo ženske, seveda liberalne, zjutraj šle iz agitacije domov. Z izidom smo zadovoljni. V prejšnjem odboru smo imeli od začetka tri svoje in devet nasprotnikov, ki pa so počasi začeli spregledavati in zapuščati liberalce. Čast jim! Sedaj smo mi dobili devet odbornikov, nasprotniki imajo tri. Pisali so v „Narodnem Listu“, kako se nam hlačice tresejo; o vi revčeki, kaj pa vam, ki ste komaj ušli v I. razred, vam pa nič. Prihodnjič se bodo nam še bolj tresle, tako da boste tudi še iz I. razreda zleteli! Čujemo, da hočejo liberalci zopet rekurirati. Le, le, če ne verjamete, da ste dvakrat zleteli, pravijo, da do tretjega gre rado.

Gradec. Slovensko katoliško izobraževalno društvo „Kres“ v Gradcu vabi na Miklavžev večer v soboto, dne 7. t. m., v dvorani restavracije „Goldener Stern“, Sparbersbachgasse 65. Spored: 1. A. Gerwais: Zlatica, mazurka. Tamburaški zbor. 2. Marko Bajuk: Na Gorenškem je fletno. Tamburaški zbor. 3. P. H. Sattner: Opomin k petju. Mešani zbor. 4. Ipavic: Usehli cvet. Mešani zbor. 5. Pozdrav Miklavžu! 6. Nastop Miklavža s svojim velikim spremstvom (nagovor, razdelitev daril). 7. „Za letovišče!“ Burka enodejanka. Prosto po nemškem. 9. Žane z Lublane in Boltatu Pepe na turškem bojišču. Šaljiv prizor. Prosta zabava s šaljivo pošto, petjem in tamburanjem. Začetek točno ob 8. uri na večer. Predprodaja vstopnic v društvenih po 40 v., pri blagajni na večer prireditve po 50 v. Slovenci, pridite! K prav obilni udeležbi vabi ugodno vse — odbor.

Vransko. Prekopski Cizej, velik liberalci pred Bogom in ljudmi, je bil radi sadne tatvine obsojen na pet dni zapora, 100 K odškodnine in povračilo vseh pravnih stroškov.

Celje. Delavci in dečavke; V nedeljo, dne 8. t. m., gremo vsi brez izjeme na velevažno zborovanje delavcev v hotel k „Belem volu.“ Zborovanje priredi Jugoslovanska strokovna zveza, ki je velevažnega pomena za vse delavce. Nučji se nam sedaj prilika, da se vendar enkrat lahko pogovorimo, kako nam je postopati v naših najpotrebnejših delavskih razmerah. Pojdimo vsi ta dan k „Belemu volu“, saj se gre za naše koristi. Začetek točno ob 10 uri dopoldne. Poroča odposlanec Jugoslovanske strokovne zveze gospod Vekoslav Zajc.

Celje. Občni zbor slovenskega katoliškega političnega društva v Celju se vrši v nedeljo, dne 15. decembra 1912, dopoldne ob 9. uri, v vrtni dvorani hotela „pri belem volu.“ Dnevni red: Volitev novega odbora, poročilo državnih in deželnih poslancev, razpravljanje o celjskem in gimnazijem vprašanju, organizacija itd. Pozivljamo somišljenike, da poskrbe za dobro udeležbo iz celega okraja. — Ob enem s tem občnim zborom se vrši tudi javni politični shod.

Slovenjgradec. Narodna čitalnice v Slovenjgradu priredi v nedeljo, dne 8. decembra, ob 4. uri popodne, v dvorani Narodnega doma Miklavžev dan. Vsi stariši, kakor tudi ljubitelji otrok, se prosite, da se udeležite in pripeljete seboj otroke, katerim je v prvi vrsti ta dan namenjen. Vsi se prosite, da morebitna darila za lastne otroke oddaste z avta in z naslovom obdarovalca v soboto, oziroma v nedeljo (dne 7., oziroma dne 8. t. m.) od 9. do 4. ure v čitalniški sobi. Prostovoljna darila, kakor tudi prostovoljni denarni prispevki za uboge otroke naše okoliške slovenske šole se isti čas hvaležno sprejemajo. Pridite torej vsi, kateri se zavedate svoje dolžnosti in pripeljite deco s seboj! — Čitalniški odbor.

Jurklošter. V seji občinskega odbora dne 28. novembra je gospod župan Jožef Kajtna slovesno izročil velečasitemu gospodu župniku Karolu Tribniku podeljeno mu častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

Šoštanj. Šaleška čitalnica v Šoštanju priredi v nedeljo, dne 8. decembra, ob 3. uri popoldne, pri Rajsterju narodno igro s petjem „Domen.“ Ker je posebno v Šoštanju narodno delovanje velikanskega pomena, dokažite, da čutite z nami ter da nas hočete podpirati z mnogobrojnim obiskom od blizu in daleč! Za zgled vam naj bodo naši Nemei, katerim prihitijo na pomoč pri vsaki priliki njih zvesti bratci renegati iz vseh mogočih krajev. Zveza z vlaki se za prihod in odhod gostov na vse ugodna. Zvečer istega dne bo pa nastopil Miklavž z vsem svojim spremstvom in bo razdelil darila in kazni, kot si je pač kdo zaslužil.

Za smeh.

Privojakihi.

Korporal: „Vojak, kadar je na straži, ne sme svojega mesta zapustiti pod nobenim pogojem. Vzemite si za zgled rimskega vojščaka v Pompeju, ki je stal na straži pred hišo svojega poveljnika, ko je Vezuv metal iz sebe ogenj, kamenje in žlindro, in se ni ganil, čeravno ga je žlindra zalila, dokler ga niso čez 1800 let odkopali!“

Miklavževa darila

in razne druge
slasčice ima v zalogi

Jlich Emanuel

Maribor, Gornja gosposka ulica št. 38.

Pri vseh vlogah je navesti nastopno opravilno številko.

Opravilna številka. Ne V. 989-12 1.

Prostovolna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Mariboru sta po prošnji lastnik dr. Radoslava Pipuša, odvetnika v Mariboru, kot oskrbnika zapuščine dne 16. 8. 1910 umrle Marije Drechsler na prodaj po javni dražbi sledeči nepremičnini, za kateri je ustanovila pristavljena izključna cena in sicer za parcelo štev. 108-1, stavbišče z dvema hišama in gospodarskimi poslopji s pritkino vred 34.000 K, to je hiša štev. 24 v Mariboru, Mühlgasse, 2) štev. 48-3 vrt, mera 32 a 91 kv. m., 18.000 K. Pritiklina (Wäschertalle) se je cenila na 10 K in je v ceni hiše 34.000 K zapopadana.

Parceli se imata posamezno dražbati.

Dražba se bo vršila dne 13. decembra 1912 ob 10. uri v Mariboru v pisarni c. kr. notarja dr. Fr. Firbasa, Viktringhofgasse.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbeno izkupilo je razen zneska 4000 kron, ki se ima pri sodnji položiti kot varščina za zapuščinske pristojbine, plačati v roke dr. Radoslava Pipuša.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri c. kr. okrajni sodnji v Mariboru štev. 6 in pri c. kr. notarju dr. Fr. Firbasu.

C. kr. okrajna sodnja Maribor, odd. V. dne 21. novembra 1912.

Priporočam velečastiti duhoščini Voščene sveče najboljšie kakovosti

katero lepo in štedljivo gorijo in ne kapljajo; isto tako priporočam **mili-sveče** v vsaki obliki po najnižjih cenah. Pošiljatev franco.

S prošnjo do velečastite duhovščine za cenjena naročila, katere izvršim točno in v splošno zadovoljnost bileži in se priporoča

Franjo Gert, medicinar in svečar Maribor, Gosposka ulica.

Božična in novoletna darila!

Najboljše ročne in šolske tobice, denarnice, kovčke in bogato zalogo usnjatih **galantrijskih stvari** :: kakor oprav za konje,

jahalne potrebščine itd. itd. priporoča

Rudolf Novak, Maribor

jermerar in sedlar — Grajski trg (Burgplatz).

Samo lastno izdelovanje.

Franc Pleteršek Maribor Koroška cesta 10. Zaloga pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

? Kateri

kavini pridatek naj kupim? Izbira je v resnici težka, — kajti toliko ponud človeka naravnost zbega!

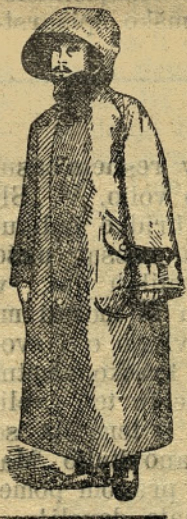
Kaj rabite Vi, gospa sosedu? — Jaz? Jaz sem in bom ostala pri preizkušenem

pravem: Franckovem: pridatku za kavo

s kavinim mlinčkom iz zagrebske tovarne;

od tega zadostuje: manjša: množina; on povzroči najlepši, zlatorjav, čisti zvretek, toraj močno, slastno kavo!

Novost! Nove Novost! DEŽNE PLAŠČE

iz popolnoma nepremočljivega lodna velblodje dlake, srednje in temnosive, kakor tudi črne barve,

s kapuco in rokavi zelo praktične in priporočljive za potnike, izdeluje po ceni in dobro iznajditelj in izdelovalec

JOSIP MACUH,

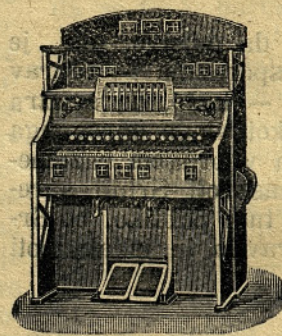
Modna trgovina za gospode **MARIBOR, Stolna ulica 5**

Pri naročilu zadostuje navedba dolžine, prsne širine in barve. Cene so zmerne (od K 20— naprej) in se ravna po velikosti in kvaliteti. 204

Jabolka v vsaki muožini od 20 kilogramov do 50 meterskih stotov proda po 12—28 vinarjev kilogram **Andrej Oset**, posestnik v **Toistem vrhu**, pošta **Gušiani** na Koroškem 239

Mi iščemo marljivih sotrudnikov!

Oddelek za srečke Češke industrijske banke. — Zastopstvo za jugoslovansko ozemlje Ljubljana.

Josip Brandl, izdelovatelj orgel v Mariboru o. Dr.

izdeluje cerkvene orgle v vsaki velikosti zelo solidno delo. — Prevzame uglasbo, popravilo

in prestavbo starih orgel. — Izdeluje harmonije najboljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema za cerkve, sole in zasebno rabo po nizki ceni.

Transponirharmonista z 28 akordi. Proračuni in katalogi brezplačno in poštne prosto.

Ne pozabite

Volno, sukno (štofe), cajge, modno perilno blago, preproge, odeje, koce, platno in vse manufakturno blago kupite najbolje in najceneje v domači trgovini

M. E. Šepec, Maribor.

Grajski trg. 1089a Burgplatz.

A. Vihar & N. Novak

Koroška ceste 53 **Maribor** Hengasse 2 in 4

se priporočata v izdelovanje vseh v to stroko spadajočih mizarjskih del, kakor: za stavbe hiš, pohištvo za stanovanja, sole, cerkve, prodajalne in pisarne; izdelujeta portale in prevzame vsakovrstna popravila. — Strogo solidna, najcenejša in hitra postrežba.

Trgovina s specerijskim blagom

Glavna slovenska zaloga velikanska izbira kranj. vrvarskega blaga kakor: štrang, užd, vrvi, vrvi za perilo, mrež za seno in za o- :: troške postelje itd. itd. :: Sprejema se vse pod to stroko spadajoča dela kakor: vrvi za zvo- nove, dvigalnice in transimsije. :

Na drobno! Točna in solidna postrežba! Na debelo!

Pozor Slovenci!

Ivan Ravnika

Celje

Graška cesta 21.

Trgovina z moko in dežel. pridelki

Glavna slovenska zaloga suhih in oljnatih barv, čopičev, firniza in :: lakov. :: Zaloga nagrobnih in voščenih sveč, :: Zaloga vseh rudniških voda. :: Priporočam sveža, deteljna, travna, poljska, vrtna in evetlična kaljiva :: semena. 22

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Uradni dnevi

so: vsako sredo in vsak petek od 8.—12. ure in vsako nedeljo od 8.—10. ure dopoldne. Vplačaje in izplačaje se redno samo ob uradnih dnevih. Po- iasnila se dajejo vsak dan od 8.—12. ure dopoldne.

Uradni prostori

nahajajo se v Minoritskem samostanu v Ptuj.

Hranilne vloge

obrestuje se po 4 1/2% od 1. oktobra 1912. v mescu po vložitvi in do 15. oktobra zadnjega pred dvigom. Na- vzdignjene obresti se koncem junija in decembra vsake- ga leta pripišejo glavnici ter kakor ta-le obrestujejo. Spre- jemajo se hranilne knjižice drugih zavodov kot vloge ne da bi se pri tem obrestovanje kaj prekinilo in ne da bi stranka imela pri tem kakih potov ali sitnob. Na razpolago so strankam brezplačno pošto-hranilne položnice št. 118.060 in domači nabiralniki.

Posojila

se dajejo na vkupitbo po 5—5 1/2%, na vkupitbo in poročitvo po 5 1/2%, na osebno poročitvo po 6%, na zastavo vrednostnih listin in tekoči račun pod ugodnimi pogoji. Prevzamejo se dolгови pri drugih zavodih in zaseb- nikih; prošnje za vkupitbo se delajo brezplačno.